

[Justitsministeren.]

de, der udkom den 1. juli 1975. Samtlige politikredse har modtaget dette nr. af Lovtidende.

I artiklen i dagbladet Jyllands-Posten, der refereres til i begrundelsen for det stillede spørgsmål, omtales alene spørgsmålet vedrørende orientering om de nye bestemmelser om ubetinget vigepligt.

De nye administrative bestemmelser om ubetinget vigepligt er fastsat i bekendtgørelse nr. 371 af 16. juli 1975 om ændring af vejafmærkningsbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen er offentliggjort i det nr. af Lovtidende, der udkom den 31. juli 1975. Politiet er den 30. juli 1975 ved telex gjort bekendt med disse nye bestemmelser.

I tilslutning til denne bekendtgørelse er der udsendt en cirkulæreskrivelse af 28. juli 1975 om afmærkning af ubetinget vigepligt. Cirkulæreskrivelsen er udsendt til politiet og vejbestyrerne den 30. juli 1975.

Ændringen af bestemmelserne om ubetinget vigepligt indebærer ikke, at trafikanterne fra den 1. august 1975, hvor loven og bekendtgørelsen trådte i kraft, skal køre efter nye vigepligtsbestemmelser. Nyordningen er gennemført på en sådan måde, at trafikanterne kan køre, som de altid har gjort. Trafikanterne skal alene vide, at der gradvis — efter 1. august 1975 — også uden for hovedvejsnettet vil blive indført ubetinget vigepligt ved afmærkning (trekanttavlen på spidsen suppleret med vigelinje eller vigelinje alene).

Politiet er således i god tid gjort bekendt med de ændrede bestemmelser i færdselsloven, og politiet og vejbestyrerne har modtaget de nye administrative bestemmelser om afmærkning af ubetinget vigepligt inden det tidspunkt, efter hvilket den nye afmærkning kan anvendes.

Det tilføjes, at der af Rådet for større Færdselssikkerhed er udsendt udførlige oplysninger om nyordningen. I forbindelse hermed er rådets pressemeddelelse sendt direkte til rådets lokale repræsentant i hver enkelt politikreds.

Vedrørende spørgsmålet om obligatorisk brug af styrthjelme kan oplyses, at justitsministeriet i god tid vil give politiet underretning om, hvornår disse regler træder i kraft. Beslutning herom er endnu ikke truffet.

Af Voigt (FP) til boligministeren (30/7 75):

„Har ministeren nogen planer eller overvejelser om — nu hvor indførelse af koncessionsordninger mod byggesjusk er glippet for ministeren — at undersøge, om Danmark kan bruge den vesttyske eller måske endnu bedre den franske ordning mod det enorme byggesjusk, vort land er plaget af?“

(Spm. nr. 286).

Begrundelse.

Ministeren har jo ved utallige lejligheder givet udtryk for, at han er umådelig ked af, at Danmark årligt ødsler over en milliard bort på byggesjusk og projekteringsfejl, men har samtidig i tidligere svar til spørgeren givet udtryk for, at han faktisk ikke kan gøre noget ved det — i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Dette kan vi simpelt hen ikke være tjent med, hvad enten vi er boligtagere, håndværkere, ingeniører, arkitekter eller boligminister. Hvert år siver der fra byggesektoren over en milliard kr. ud gennem byggefejl. Det haster med at komme i gang med løsningen af byggeriets vigtigste opgave: At reducere det stadigt stigende antal byggefejl og dermed skader.

Hvorvidt den franske ordning er ministeren bekendt, ved jeg ikke noget om, så derfor vil jeg ganske kort meddele, at den franske boligminister for flere år siden ganske enkelt har oprettet en sort liste over mæglerne, der sælger defekte huse, og over arkitekter, ingeniører, håndværkere og entreprenører, der bygger huse med alvorlige fejl og mangler. Byggerier, hvori medlemmer af den sorte liste er involveret, kan ikke få offentlige lån og dermed næppe heller garantiordninger.

Der oprettes en kontrakt for ethvert ejendoms-køb, som noteres hos notarius publicus. For alle byggerier oprettes ligeledes kontrakter, som skal garanteres af en bank, således at en evt. konkurs for entreprenøren ikke standser byggeriet, som kan gennemføres uden fordyrelser og forsinkelser.

Den franske boligminister har gennem denne ordning næsten fået rensat byggesektoren for alle uønskede elementer. Helt lykkes det næppe, men det tør siges, at den anvendte fremgangsmåde har haft en forebyggende virkning.

Den vesttyske ordning går i en anden ret-